

PA 7.5.1
PROGRAMA ANALITICĂ
(CURRICULUMUL CURSULUI)

RED.: 01
DATA: 19.11.2008
Pag. 1 / 4

Aprobată la Consiliul facultății "EGD", proces-verbal nr. ___ din _____,

Decan **Alic Bîrcă**, conf.univ., dr. _____

Validată la ședința departamentului „TPE”, proces-verbal nr. ___ din _____,

Tomșa Aurelia, șef departament, conf. univ., dr. _____

Denumirea cursului		ISTORIA GÂNDIRII ECONOMICE					
Titularul cursului							
Ciclul (<i>L-licența, M-masterat</i>)	L	Codul cursului	F.01.O.004.32	Anul	I	Semestrul	I
Nr. credite	5	Limba de instruire	Rom., rus, eng.	Forma de evaluare finală (<i>E – examen</i>)		E	
Ore de contact direct Studii la zi	44	Ore studiu individual	106	Total ore pe semestru		150	

Facultatea	
Specialitatea	
Departamentul	Teorie și Politici Economice

Numărul total de ore (pe semestru) de contact direct (<i>C-curs teoretic, S-seminar, L-activități de laborator, P-proiect sau lucrări practice</i>)				
Total	C	S	L	P
44	30	14	-	-

Categoria formativă a cursului (*F-fundamentală, G-generală, S-de specialitate, U-socio-umanistică, M-de orientare către alt domeniu*) **F**

Categorie de opționalitate a cursului (*O- obligatorie, A- opțională, L- liberă alegere*) **O**

Numărul maxim de studenți care se pot înscrie la curs

Condiții de acces	Obligatorii	Microeconomie, macroeconomie
	Recomandate	Istoria economică

Fundamentare **Istoria gândirii economice** reprezintă un domeniu de cunoaștere care permite interpretarea în retrospectivă istorică a evoluției gândirii economice.

Obiectivele/ Rezultatele învățării

- Studiarea conținutului conceptelor și teoriilor economice în succesiunea lor istorică;
- Stabilirea meritelor, legăturilor de continuitate și a raporturilor teoretico- metodologice dintre diferite scoli, doctrine și curente de gândire economică;
- Efectuarea studiului comparativ al pozițiilor teoretice și abordărilor metodologice ale principalilor reprezentanți ai gândirii economice universale;
- Stabilirea similitudinilor între gândirea economică din trecut și cea din perioada contemporană.

Conținutul cursului	<i>Denumirea temelor și subiectelor</i>	<i>Ore în auditoriu</i>	<i>Inclusiv</i>	
			<i>P</i>	<i>S</i>
	1. Preistoria și precursorii gândirii economice. Modul economic de gândire și obiectul de studiu al Istoriei gândirii economice. Ideea, teoria, școala, doctrina, curentul, în calitate de componente ale gândirii economice. Gândirea economică antică. Teoria elitei și a statului ideal în opera lui Platon. Începuturile analizei pozitive în lucrările lui Aristotel. "Caritatea și justiția" ca chintesență a gândirii medievale. Contribuțiile	2	2	-

<p>scolastului T. d'Aquino. Reforma bisericii și etica protestantă ca condiție spirituală de tranziție de la economia naturală la economia de piață.</p>			
<p>2. Mercantilismul: "aur și putere". Creșterea bogăției ca problemă centrală a doctrinei mercantiliste. Analiza primelor interdependențe economice: masa monetară, nivelul prețurilor, rata dobânzii. Mercantilismul ca teorie și politică economică. Caracterul intervenționist, monopolist, protecționist și colonialist a politicii economice mercantiliste. Particularitățile mercantilismului spaniol, italian, francez, englez și german. Meritele și rătăcirile mercanților.</p>	3	2	1
<p>3. Fiziocratismul: "puterea naturii". Fiziocratismul ca reacție critică față de mercantilismul francez. Școala fiziocrată și reprezentanții ei de bază. Supremația agriculturii în crearea bogăției, repartitia și circulația produsului net în "<i>Tabloul economic</i>" a lui Fr. Quesnay. "Laissez-faire" ca principiu fundamental al politicii economice fiziocrate. Liberalizarea comerțului și politica fiscală selectivă.</p>	2	2	-
<p>4. Liberalismul clasic: "libertate și bogăție". Trăsăturile definitorii ale liberalismului clasic. Sistemul economic a lui A. Smith reflectat în "<i>Avuția națiunii. Cercetare asupra naturii și cauzelor ei</i>". Abordarea bogăției, concepția cu privire la valoare și preț, teoria schimburilor internaționale: avantajul absolut. "Mâna invizibilă" ca simbioză a egoismului individual și armoniei sociale. Specificul ordinii naturale smithiene și a legilor care guvernează funcționarea economiei. D.Ricardo și T. Malthus – succesorii pesimiști ai lui A. Smith. Teoria ricardiană a repartiției și evoluției veniturilor: starea staționară și conflictul de interese între clasele sociale. Dezvoltarea teoriei valorii-muncă și teoria avantajului relativ în comerțul internațional. T. Mathus și dezechilibrul demo-economic ca izvor al sărăciei. Optimistul francez J.B.Say și teoria factorilor de producție. J.S.Mill – marele sintetizator al ideilor pesimiste și optimiste clasice și promotor al reformismului social.</p>	6	4	2
<p>5. Doctrina dezvoltării naționale: "suveranitate și protecționism". Reacția critică față de caracterul "cosmopolit" al liberalismului clasic. Lucrarea lui F.List "<i>Sistemul național de economie politică</i>": teoria forțelor productive ale națiunii, geopolitica listiană și fazele evoluției economiilor naționale. Critica politicii comerciale liber-schimbiste. Industrialismul și protecționismul vamal, specificul protecționismului nord-american. Postulatele de bază ale celor 3 școli istorice germane. Contribuțiile teoretice ale lui B.Hildebrandt, G.Schmoller, W.Sombart, M.Weber. Doctrina dezvoltării naționale și contemporaneitatea.</p>	3	2	1
<p>6. Socialismul economic: "egalitate și echitate". Precursorii gândirii socialiste: socialiștii utopici și anarhistul P.Proudhon. Dedublarea lui K.Marx: om de știință și promotor al ideologiei comuniste. Lucrarea "<i>Capital</i>": noul obiect de studiu – relațiile de producție între clase, teoria valorii și a plusvalorii, teoria capitalului și a acumulării lui, teoria reproducției. Promotorii post-marxiști. Doctrina socialistă: merite și rătăciri.</p>	4	2	2
<p>7. Liberalismul economic neoclasic: "revoluția marginalistă". Neoclasicismul – reacție intelectuală față de liberalismul clasic: nou obiect de studiu, noi metode de cercetare, nouă denumire a teoriei economice. Școala psihologică austriacă (C. Menger, E.Bohm-Bawerk): teoria bunurilor, teoria valoare-utilitate, teoria capitalului și a dobânzii. Școala matematică elvețiană (L. Walras): teoria echilibrului economic general, caracteristica concurenței pure și perfecte. Școala engleză (S.Jevons și A. Marshall): teoria subiectivă a valorii, teoria echilibrului parțial, teoria</p>	4	2	2

<p>randamentelor neproportionale. Introducerea în cercetarea economică a factorului timp, a elasticității și a organizării.</p>			
<p>8. Keynesismul și neokeynesismul: "economia cererii dirijate". Condițiile apariției keynesismului. Lucrarea "<i>Teoria generală a folosirii mâinii de lucru, a dobânzii și a banilor</i>": nou obiect de studiu, nou sistem categorial, nou tip de politică economică. Modelul teoretic keynesist: cererea efectivă și influența ei asupra gradului de ocupare, legitățile consumului și a investițiilor, teoria preferinței spre lichiditate. Măsurile dirijiste de intervenție a statului în economie: politica bugetară, monetară și a veniturilor. Aportul doctrinei keynesiste la dezvoltarea teoriei macroeconomice contemporane.</p> <p>Dinamica economică ca problemă centrală a neokeynesismului. Teoria creșterii economice a lui R.Harrod și E.Domar. Teoria ciclului economic a lui A.Hansen. Sinteza keyneso-neoclastică a lui P.Samuelson.</p>	6	4	2
<p>9. Instituționalismul: "eficiența instituțiilor". Instituționalismul ca reacție critică față de liberalismul clasic. Instituționalismul protestatar a lui Th.Veblen: critica capitalului financiar și a societății de consum. J.Commons: trecerea de la teoria schimbului la teoria tranzacțiilor. Teoria economiei dominante și a polurilor de creștere a lui Fr.Perroux. Conceptul marilor corporații și a tehnstructurii a lui J.Galbraith. R.Coase: teoria drepturilor de proprietate și a costurilor de tranzacție. O.Williamson: conceptul "principal-agent". Istoria economică în interpretarea lui D.North: teoria modificărilor instituționale.</p>	6	4	2
<p>10. Neoliberalismul economic: "libertate și echitate". Particularitățile neoliberalismului față de liberalismul clasic și neoclastic. Școala de la Freiburg și contribuțiile lui W.Euken: teoria ordinii economice și a regulilor de joc, rolul primordial al politicii antimonopol față de politica conjuncturală. A.Muller-Armak – creatorul modelului de piață orientată social. Școala neoaustriacă și aportul lui F.von Hayek: conceptul ordinii spontane, ideea statului de drept și propunerea liberalizării emisiei monetare. Școala de la Chicago și aportul lui M.Friedman: o nouă abordare a cererii monetare, "regula de aur" a ofertei monetare și explicarea monetaristă a inflației. Monetarismul global promovat de FMI. Teoria economiei ofertei versus teoria keynesistă a cererii. Primatul politicii fiscale, efectul Laffer pe termen scurt și lung. Reaganismul și tatcherismul ca reflectare practică a ideilor teoriei economiei ofertei. I.Buchanan și G.Tullock ca fondatori ai analizei interacțiunii sectorului economic cu cel politic. Piața politică și ciclul politico-economic, birocrăția ca intermediar pe piața politică și renta politică. Manifestările "imperialismului economic". Teoria capitalului uman a lui T.Schutz. Analiza economică a familiei și a activității criminale bazate pe raportul "efect-costuri" în interpretarea lui G.Becker.</p>	6	4	2
<p>11. Evoluția gândirii economice românești. Caracteristicile evoluției gândirii economice române. Concepțiile economice ale lui D. Cantemir, N. Bălcescu. Sistemul de gândire economică elaborat de P. Aurelian. M. Eminescu în calitate de promotor al gândirii economice. Gândirea economică română în perioada interbelică (M. Manoilescu, V. Madgearu) și în perioada contemporană (N. Georgescu-Roegen, Paul Bran). Gândirea economică contemporană din R. Moldova.</p>	2	2	

PA 7.5.1
PROGRAMA ANALITICĂ
(CURRICULUMUL CURSULUI)

RED.:	01
DATA:	19.11.2008
Pag. 4 / 4	

	<i>TOTAL</i>	44	30	14
Bibliografia minimală	<ul style="list-style-type: none">• Moldovan D. Doctrine și economiști celebri, ARC, 2011.• Feuraș E., Căun V. Doctrine economice:curs universitar. Chișinău, ASEM, 2003• Feuraș E. Doctrine economice: Aplicații. Chișinău, ASEM, 2003• Popescu Gh. Evoluția gândirii economice. Ed. a IV-a, București 2009.• А. Худокормов (ред.) История экономических учений. Москва 2005.• R. Ekelund, R. Hébert. A History of Economic Theory and Method, Waveland Press, 6-th edition, 2014.			
Tehnologiile didactice	<ul style="list-style-type: none">• Formele dominante de organizare – frontal și în grup;• Metodele de predare – învățare – cercetare – evaluare: expunere, studii de caz, investigație;• Mijloacele didactice: videoproiector; retroproiector.			
Modalitatea evaluării finale	Examinare verbală cu bilete, sau cu subiecte unice în scris.			
Stabilirea notei finale (ponderea exprimată în %)	Două teste pe parcursul semestrului			30%
	Reușita curentă (evaluarea formativă)			20%
	Studiul individual			10%
	Rezultatul la examen (evaluarea finală)			40%

Activități de studiu individual preținse studentului, ore pe semestru:

♦ *învățământ cu frecvență la zi*

1. Studiul după suport de curs	10	7. Pregătire examinare finală	15
2. Studiul bibliografiei minimale indicate	25	8. Consultații	
3. Documentare suplimentară în bibliotecă	5	9. Lectură individuală	5
4. Activitate specifică de pregătire seminar	10	10. Documentare în internet	6
5. Pregătire referate, eseuri	15	11. Alte activități	
6. Pregătire teste, lucrări de control	15		

TOTAL ore studiu individual(pe semestru):
învățământ cu frecvență la zi = **106 ore**

Data completării:

Semnătura titularului: _____